

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.95/2015/10. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2016. év szeptember hó 07. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A folytatólagosan, üzletszerűen elkövetett kisebb kárt okozó csalás büntette és más bűncselekmény miatt **vádlott** ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2015. július 14. napján kihirdetett 41(I.)Kb.1543/2014/24.számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlott vagyon elleni bűncselekményét folytatólagosan elkövetett csalás vétségének [Btk. 373. § (1) és (2) bekezdés a./ pont] minősíti.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja azzal, hogy a vádlott neve helyesen ...

Indokolás:

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2015. július 14-én kihirdetett 41(I.)Kb.1543/2014/24. számú ítéletével **vádlottat** a Btk. 373. § (1) bekezdésébe ütköző, a (2) bekezdés b./ és c./ pontja (3) bekezdés b./ pontja szerint minősülő folytatólagosan, üzletszerűen elkövetett kisebb kárt okozó csalás büntette, valamint a Btk. 345. §-ába ütköző folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége miatt halmazati büntetésül 200 napi tétel, napi tételenként 1.000 forint pénzbüntetésre és lefokozásra ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatására. A vádlottat kötelezte, hogy az ítélet jogerőre emelkedését követő 15 napon belül a Pest Megyei Rendőr-főkapitányság Hivatala részére 216.720 forint kárt, és az Államnak külön felhívásra 13.003 forint eljárási illetéket fizessen meg. Az ezt meghaladó polgári jogi igény érvényesítését egyéb törvényes útra utasította. A vádlottat kötelezte az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő katonai ügyész három napi gondolkodási időt tartott fenn nyilatkozatának bejelentésére, majd törvényes határidőn belül téves jogi minősítés miatt fellebbezést jelentett be. Mellékelte fellebbezésének írásbeli indokolását, mely szerint az elsőfokú bíróság helyes tényállást állapított meg, melyet felülbírálatra alkalmasnak tartott, azonban nem értett egyet a vádlott terhére rótt vagyon elleni bűncselekmény minősítésével. Kifejtette, hogy a vádlott a részselekményeket szabálysértési értékre követte el, melyek az üzletszerűség miatt minősülnek bűncselekménynek és így alkotnak folytatólagos egységet. Erre figyelemmel nem értett egyet az összeadott és így kisebb értékre megállapított vagyon elleni bűncselekmény ismételt üzletszerűként történő minősítésével, mely álláspontja szerint a kétszeres értékelés tilalmába ütközik. Indítványozta ezért az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a vádlott vagyon elleni bűncselekményének a Btk. 373. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a./ pontja szerint minősülő kisebb értékre elkövetett csalás vétségének történő minősítését, egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A vádlott és védője felmentés érdekében terjesztettek elő fellebbezést. A vádlott előterjesztette fellebbezésének indokolását, melyben kifejtette, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok nem

alkalmasak bűnösségének megállapítására, illetve véleménye szerint az elsőfokú katonai tanács indokolási kötelezettségét sem teljesítette maradéktalanul. Felhívta a figyelmet arra, hogy az elsőfokú bíróság közvetett bizonyítékokra alapozta bűnösségének megállapítását, mely közül kiemelte a cellapozíciók adatait, illetve bankkártyájára vonatkozó adatokat. Ezekkel összefüggésben előadta, hogy élettársa mind telefonját, mind pedig bankkártyáját használta. Hivatkozott továbbá arra is, hogy a RIMI Kft-nél történő munkavégzését helytelenül vette figyelembe az elsőfokú bíróság, mivel ott egy 24 órás szolgálat két szolgálatnak minősül. Sérelmezte hozzátartozója egészségügyi adatainak beszerzését. Álláspontja szerint a vádat képviselő hatóságok nem jártak el kellő gondossággal a valóság feltárásában, mindezek alapján indítványozta felmentését az ellene emelt vád alól.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.828/2015/1. számú átiratában az ügyész által bejelentett fellebbezést kiegészítéssel tartotta fenn. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság ítélete mentes a megalapozatlansági okoktól, felülbírálatra alkalmas, azonban az elsőfokú bíróság bár helyesen következtetett a vádlott bűnösségére, tévesen minősítette cselekményét. E körben hivatkozott az irányadó bírói gyakorlatra, fenntartva az elsőfokú ügyész álláspontját. A kiszabott büntetéssel kapcsolatban egyetértett az elsőfokú katonai tanács álláspontjával, a kiszabott pénzbüntetést és lefokozást törvényesnek és arányosnak találta, ezért a büntetés enyhítésére nem látott lehetőséget. Indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet változtassa meg, a vádlott vagyon elleni bűncselekményét a Btk. 373. § (1) bekezdésébe ütköző a (2) bekezdés a./ pontja szerint minősülő folytatólagosan elkövetett csalás vétségének minősítse, egyebekben az elsőfokú határozatot hagyja helyben.

A másodfokú nyilvános ülésen a vádlott védője fellebbezését, az elsőfokú tárgyaláson előterjesztett perbeszédében foglaltakat, valamint a vádlott beadványában előterjesztett érvelést továbbra is fenntartotta. Előjáróban kifejtette, hogy álláspontja szerint már a nyomozás megindítása sem tekinthető törvényesnek, figyelemmel annak megindulására, amely a Nemzeti Védelmi Szolgálat jelentésén alapult. Ezzel összefüggésben kifejtette, hogy a Nemzeti Védelmi Szolgálat két titkos nyomozás adataira alapozta feljelentését, e körben utalt azokra a tényekre, amelyek ezt alátámasztják. Kifejtette, hogy az egyik telefont kétséget kizáróan védenca élettársa használta. Álláspontja szerint a Nemzeti Védelmi Szolgálat jelentését, amely szerint a megjelölt telefont nem az élettárs, hanem a vádlott használta, cáfolják az egyéb bizonyítékok, köztük a kapitányságvezető átirata. Véleménye szerint ez az ellentmondás az ítéletben nem jelent meg. Kifejtette, hogy bár az elsőfokú bíróság a telefonhoz kapcsolódó cellainformációkra alapozta ítéletének tényállását, megállapítható, hogy a telefont a vádlott élettársa, annak édesanyja, továbbá a vádlott is használta. Kiemelte, hogy mindezzel nem a bizonyítékok mérlegelését kívánja támadni, hanem azt az álláspontját alátámasztani, hogy az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, mivel tényből további tényre helytelenül következtetett. Megismételte a vádlott beadványában említett érvelést, mely szerint a RIMI Kft. által adott tájékoztatás nem cáfolja a vádlott védekezését a hazautazásokkal kapcsolatban. Hivatkozott továbbá az elsőfokú eljárás során felmerült azon körülményre, hogy az elsőfokú bíróság szintén tévesen értékelte azt a tényt, hogy a vádlott gépjárművében a km óra kicserélésre került. Felhívta a figyelmet továbbá arra, hogy a bíróság ugyanakkor azt nem értékelte, hogy a vádlott parancsnoka úgy nyilatkozott, hogy ...on a pihenőnapok alkalmával nem találkozott a vádlottal. A kiszabott büntetéssel kapcsolatban pedig annak méltánytalanságát emelte ki, mivel álláspontja szerint a vádlottal szemben alkalmazott lefokozás a terhére rótt cselekmény bizonyítottasága esetén sem indokolt, az eltúlzottnak tekinthető. Figyelemmel arra, hogy az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, mivel tényből további tényre helytelenül következtetett, az elsőfokú ítélet megváltoztatását, és védenca felmentését kérte.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348. § (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács a tárgyaláson lefolytatott bizonyítási eljárás során a büntetőeljárás törvényben írtaknak megfelelően járt el, kioktatási kötelezettségének eleget tett. A másodfokú bíróság nem értett egyet a védő azon álláspontjával, hogy az eljárás megindítása nem volt törvényes. Az elsőfokú katonai tanács törvényes vád alapján járt el, a Központi Nyomozó Főügyészség Budapesti Regionális Osztálya 2.Nyom.1708/2014. számú vádirata a Be. 2. § (2) bekezdésében írt törvényi előfeltételeknek maradéktalanul megfelelt.

A vádlott következetesen tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését, érdemi védekezése szerint valamennyi alkalommal hazautazott bejelentett lakcímére, mellyel összefüggésben utazási költségtérítésben részesült és az általa leadott szolgálati jegyek valós adatokat tartalmaztak. Az elsőfokú katonai tanács ellenőrizte a vádlott védekezését, ennek során a releváns tanúkat kihallgatta a tárgyaláson az ügyben eljáró igazságügyi műszaki szakértő is meghallgatásra került. Az elsőfokú bíróság ismertette a büntetőügy szempontjából releváns okirati bizonyítékokat, melyeket ily módon a bizonyítékok részévé tett.

Az elsőfokú katonai tanács a vádhatóság által előterjesztett vádirattól szűkebb tényállást állapított meg az általa megvizsgált bizonyítékok alapján. Arra a következtetésre jutott, hogy 2012. március 24-ét megelőzően nem állnak rendelkezésre olyan objektív bizonyítékok, amelyek megalapoznák ebben az időszakban a vád tárgyává tett cselekmény elkövetését. Az elsőfokú bíróság ítéletének 4. oldal 5. bekezdésében azt rögzítette, hogy a vádlott 2012. április hónaptól 2012. november hónapig a munkabajárás címén utazási költségtérítésre vonatkozó 8 darab szolgálati jegyet valótlan tartalommal töltötte ki, lakóhelyeként feltüntetett ... szám alatti címén életvitelszerűen nem tartózkodott. Rögzítette továbbá, hogy a vádlott a jogosulatlanul felvett költségtérítéssel 216.720 forint kárt okozott a Pest Megyei Rendőr-főkapitányságnak.

Az elsőfokú bíróság ítéletének tényállását a tanúvallomásokon és szakértői véleményen kívül elsősorban a vádlott által használt telefon híváslista adataira, bankkártya adatokra, a RIMI Kft-től beszerzett tájékoztatásra alapozta. Az elsőfokú bíróság tárgyalásán ismertette azokat az okiratokat, amelyek alapján megállapítható volt, hogy ő és családja életvitelszerűen hol tartózkodtak a vád tárgyává tett időszakban. Az Országos Egészségbiztosítási Pénztár, továbbá a ...i Polgármesteri Hivatal átiratából megállapítható, hogy a vádlott és családja életvitelszerűen ...on tartózkodott abban az időszakban, amelyet az elsőfokú ítélet tényállása is rögzít.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács valamennyi releváns bizonyítékot értékelt, értékelő tevékenysége nem ütközött a logika szabályaiba, és tényből további tényre való helytelen következtetést sem tartalmaz.

Az elsőfokú bíróság mérlegelési jogkörében állapította meg ítéletének tényállását, az a másodfokú bíróság álláspontja szerint mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, és azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa elfogadta felülbírálata alapjául. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének is maradéktalanul eleget tett.

A vádlott és védője felmentés érdekében előterjesztett fellebbezést a másodfokú bíróság nem találta alaposnak.

Az előzőekben a másodfokú katonai tanács utalt arra, hogy álláspontja szerint az elsőfokú ítélet megalapozott. Nem merült fel továbbá olyan körülmény, amely miatt további bizonyítási eljárás

lefolytatását tartotta volna szükségesnek. Az előzőekre figyelemmel nem foghatott helyt a vádlott és védő azon indítványa, hogy a másodfokú bíróság eltérő tényállás alapján a vádlottat mentse fel az ellene emelt vád alól. Mindez a Be. 351. § (1) és 352. § (3) bekezdésében írt felülmérlegelés tilalmába ütközik.

A másodfokú bíróság megjegyzi, hogy a másodfokú eljárásban előterjesztett vádlotti védekezést és védelmi érveket az elsőfokú katonai tanács megvizsgálta és ellenőrizte. Ezekkel szemben az objektív bizonyítékként rendelkezésre álló cellainformációk és bankkártya adatok alapján jutott arra a következtetésre, hogy a vádlott nem utazott el a szolgálati helyéről bejelentett állandó lakcímére. A másodfokú bíróság megjegyzi továbbá, hogy nem hagyható figyelmen kívül az a körülmény sem, hogy a vádlott családja, élettársa és gyermeke életvitelszerűen ...on tartózkodott, ami a költségtérítés igénybevételének jogalapját kizárja. A megvizsgált közvetett bizonyítékok a másodfokú bíróság álláspontja szerint is olyan zárt logikai láncot alkotnak, amelyek bizonyítják a rögzített tényállásban írt cselekmények elkövetését. Az elsőfokú katonai tanács abban a körben, ahol ilyen objektív bizonyítékok nem álltak rendelkezésre, nem állapította meg a vádlott felelősségét a vádban írt cselekményben, mely eljárással a másodfokú bíróság maradéktalanul egyetértett.

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa az általa megállapított tényállás alapján okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és nem tévedett, amikor a Btk. 2. §-a alapján a cselekmény elbírálásakor hatályos büntető törvényt vette alapul.

A Fővárosi Ítéletábra Katonai Tanácsa azonban a katonai ügyész eltérő minősítés érdekében bejelentett fellebbezést alaposnak találta.

Az elsőfokú katonai tanács nem tévedett a közbizalom elleni bűncselekmény minősítésekor, amikor megállapította, hogy a vádlott azzal a magatartásával, hogy hamis tartalmú szolgálati jegyeket adott le, megvalósította a Btk. 345. §-ba ütköző folytatólagosan elkövetett magánokirat felhasználásának vétségét. Egyetértett azonban a katonai ügyész azon álláspontjával, hogy tévesen minősítette a vádlott vagyon elleni bűncselekményét.

Az elsőfokú katonai tanács ítéletének 3. oldal 3. bekezdésétől 4. oldal 4. bekezdéséig rögzítette a vádlott részecselekményeit. Ezek alapján megállapítható, hogy a vádlott a hamis tartalmú szolgálati jegyek leadását követően a tényállásban megjelölt időpontokban 50.000 forintot meg nem haladó összegeket vett fel jogosulatlanul alakulatától.

Az elsőfokú katonai tanács helyesen állapította azt meg, hogy a vádlott magatartásával tévedésbe ejtette munkáltatóját, mellyel okozati összefüggésben neki kárt okozott, ezért cselekménye alkalmas a csalás bűncselekményének megállapítására. A cselekmény minősítésekor azonban nem az irányadó bírói gyakorlat szerint járt el, amely megjelenik a 40/2007. Büntetőjogegységi Határozatban, továbbá az EBH.2013.B.18. számon közzétett eseti döntésben. A bírói gyakorlat szerint ugyanis a bűncselekményi értékhárt el nem érő részecselekmények folytatólagossága során először azt kell vizsgálni, hogy a részecselekmények tekintetében valamely bűncselekménnyé minősítő körülmény fennáll-e, majd ezt követően lehet folytatólagosság egységének következményeként az értékeket összeszámolni. Amennyiben a részecselekmények már az üzletszerűség folytán bűncselekménynek minősülnek, úgy az összesített érték után nem lehet ezt ismételt üzletszerűként minősíteni, mivel az a kétszeres értékelés tilalmába ütközik.

Az adott esetben megállapítható, hogy a vádlott a tényállásban írtak szerint 8 alkalommal vett fel munkáltatóját megtévesztően 50.000 forintot el nem érő költségtérítést, azonban mindezt rendszeres

jövedelem kiegészítésnek tekintette, ezért a szabálysértési értékre elkövetett részcselekményei is üzletszerűként minősültek. Az előzőekre figyelemmel a másodfokú bíróság az ügyészi indítvánnyal egyezően megállapította, hogy a vádlott magatartásával a Btk. 373. § (1)-(2) bekezdés a./ pontja szerint minősülő folytatólagosan elkövetett csalás vétségét valósította meg, mivel a folytatólagos egységbe foglalt vagyon elleni bűncselekmény értéke az 500.000 forintot nem érte el. A másodfokú bíróság az előzőek alapján nem látott lehetőséget a kisebb kárt okozó csalás üzletszerűként történő minősítésére, ezért az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, és a vádlott cselekményét az ügyészi indítvány szerint minősítette a rendelkező részben írtaknak megfelelően.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a vádlott büntetésének enyhítése, a lefokozás mellőzése érdekében előterjesztett fellebbezést nem találta alaposnak.

Az elsőfokú bíróság helyesen vette számba a bűnösségi körülményeket, és nem tévedett, amikor a vádlottal szemben a Btk. 33. § (4) bekezdésének alkalmazásával pénzbüntetést szabott ki. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a kiszabott pénzbüntetés megfelelően tükrözi a cselekmény tárgyi súlyát, a vádlott személyi, jövedelmi viszonyaival is arányosnak tekinthető. A vádlott munkáltatója, a rendőrség sérelmére valósított meg vagyon elleni bűncselekményt, ezzel a rendfokozat viselésére méltatlanná vált. A másodfokú bíróság az irányadó bírói gyakorlatra figyelemmel az időmúlás ellenére sem tekinthetett el e legsúlyosabb katonai büntetés alkalmazásától.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a rendelkező részben írt változtatásokkal azt a továbbiakban helyes indokainál fogva helybenhagyta.

A másodfokú bíróság megállapította a vádlott személyi okmányai alapján, hogy a vádlott neve helyesen ..., melyet ítéletének rendelkező részében is rögzített.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2016. szeptember 07.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k. a tanács elnöke, Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k. előadó bíró, Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k. szavazó bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2016. szeptember 07.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke